

AUGUST / SEPTEMBER
2013

ФЕСТИВАЛЬ
СОВРЕМЕННОГО
ИСКУССТВА

ЗАМАНАУИ
ӨНЕР
ФЕСТИВАЛИ

CONTEMPORARY
ART
FESTIVAL

ARTBAT FEST 2013

СОДЕРЖАНИЕ МАЗМҰНЫ CONTENT

4-9

СЛОВО КУРАТОРА:
АЛМАТЫ: ГОРОД КАК ХОЛСТ
КУРАТОРДЫҢ СӨЗІ:
АЛМАТЫ: КЕНЕП ТӘРІЗДІ ҚАЛА
WORD FROM CURATOR:
ALMATY: CITY AS CANVAS

12-59

ЧАСТЬ 1/ 1 БӨЛІМ / SECTION 1:
ИСКУССТВО НА УЛИЦАХ ГОРОДА
ҚАЛА КӨШЕЛЕРІНДЕГІ ӨНЕР
ART WORKS IN THE STREETS

62-93

ЧАСТЬ 2/ 2 БӨЛІМ / SECTION 2:
ВЫСТАВКИ
КӨРМЕЛЕР
EXHIBITIONS

99

КАРТА ФЕСТИВАЛЯ
ФЕСТИВАЛЬДІҢ КАРТАСЫ
FESTIVAL MAP

100-101

КОМАНДА И СПОНСОРЫ
КОМАНДА ЖӘНЕ ДЕМЕУШІЛЕР
TEAM AND SPONSORS

СЛОВО КУРАТОРА

КУРАТОРДЫҢ СӨЗІ

WORD FROM CURATOR

ARTBATFEST 2013: ПРОБЛЕМАТИКА

Проблематика паблик-арта, которая поставлена в центр внимания ArtBatFest'a, состоит во взаимодействии произведений искусства с городской средой. В отличие от традиционной городской монументальной скульптуры, решавшей по большей части градостроительные задачи, паблик-арт по-новому осмысляет городское общественное пространство, создает «интервенции» в сложившийся контекст, выстраивает иные модели взаимодействия публичного и частного, художественного и профанного. Произведения паблик-арта не являются ни структурными элементами городской планировки, ни «декорацией»; к тому же, большинство из них носит временный характер. Вынося произведение в урбанистическую среду, художники разрушают границы традиционной его репрезентации, апеллируют к массовому зрителю, реализуют идею принадлежности искусства социуму и прямой коммуникации с ним.

Городской ландшафт как поле для высказывания становится особенно актуален для тех, кто осознанно избегает музейных и галерейных экспозиций, создает работы, принципиально неотделимые от контекста. Тенденции антиистеблишмента, движения навстречу зрителю, ориентированность на доступность искусства (не в смысле обладания и не в смысле популяризаторства, а в смысле непосредственного контакта с произведениями и даже участия в их создании) здесь играют ключевую роль.

РЕФЕРЕНЦИЯ В ИСТОРИИ ИСКУССТВА

Важными темами работ паблик-арта становятся картография, психогеография городского ландшафта, активно разрабатывавшиеся (как в теории, так и на практике) еще в 1950-е – 60-е членами Ситуационистского Интернационала. Ситуационисты в результате «активистских исследований» Парижа, подробного изучения взаимосвязей окружения и индивида (и – что немаловажно – целых социальных групп и комьюнити) мечтали выстроить стратегию трансформаций –

ARTBAT2013
АЛМАТЫ:
ГОРОД
КАК
ХОЛСТ

«революции повседневной жизни», которая была так важна для их программы. И именно тщательно проанализировав психогеографическую специфику той или иной городской зоны, ситуационисты приступали к «конструированию ситуаций», т.е. созданию неких провокативных обстоятельств, расшатывающих существующее положение вещей, что и рассматривалось ими как основное средство трансформаций. Позднее, в 1978 году, на Североамериканском континенте Роберт Моррис публикует в «Art in America» важную статью «Пространство в настоящем времени», в которой, протестуя против геометричного, безликого, «анонимного» пространства, манифестирует желание искусства выйти в жизненные, ежедневно используемые и обуславливающие определенные модели поведения и психологию пространства.

Концепция site-specific, зависимости от условий конкретного местоположения, – ключевая для паблик-арта – принадлежит Роберту Смитсону (он формулирует ее еще в тексте о «Спиральной дамбе», одном из наиболее важных «экземпляров» лэнд-арта, который, в отличие от паблик-арта, в качестве «холста» рассматривал природный ландшафт). К ориентированности на место добавляется и апелляция к конкретному моменту времени (time-specific), работа с текущим историческим моментом, проблематизация актуальных, злободневных, насущных – в первую очередь социальных и политических – вопросов. ких – вопросов.

АЛМАТЫ

Алматы в этом смысле представляет уникальное проблемное поле для художественных интервенций. Расположенный на пересечении идентичностей (национальной, этнической, да даже географической, на границе долины и гор), соединяющий в себе наследие прошлого (как советского со всей его риторикой, так и более раннего, времен Российской империи) и нынешние сложные процессы выстраивания собственного геополитического субъекта, город предоставляет художникам множество объектов и тем для анализа, специфических пространств для реализации своих проектов. Алматинский *genius loci* – центральная тема фестиваля 2013 года – предполагает создание работ, укорененных в городском ландшафте, проблематизирующих его прошлое и настоящее (и проекции в будущее), критический анализ политических, культурных, социальных особенностей, градостроительной специфики и эстетического строя этого города, рассматриваемого как целостный подвижный организм.

Планировка в виде прямоугольной системы квадратов – характерная особенность военных поселений еще со времен древних римлян – легла в основу строительства укрепления Верное, а затем генпланов Алматы, применявшихся при застройке 1860-х, 1880-х, 1930-х, 1960-х, 1990-х и поныне. Важной градостроительной концепцией была идея «динамического центра», впервые фигурирующая в генплане 1968, – перемещающегося, «номадического» центра, следующего за развитием городского организма.

Особую роль при планировке и формировании типовой застройки играет и такой фактор, как сейсмоактивность, определивший исторический (большинство ранних построек – деревянные) и современный (этажность и структурные особенности зданий) облик города.

Еще одним существенным аспектом, повлиявшим на облик Алматы – идея города-сада, восходящая к градостроительным и социальным утопиям конца XIX – начала XX века. Городские парки и сельскохозяйственные угодья (в первую очередь яблоневые сады знаменитого «Апорта») – существенная

визуальная и системообразующая доминанта города и его предместий, несколько утратившая свое значение в постсоветские десятилетия, но в последние годы возрождающаяся.

ПЛОЩАДКА

В качестве основной «площадки» в 2013 выступает Алмалинский район. Именно здесь берет свое начало крепость Верное, легшая в основу города Верного, переименованного в Алма-Ату в 1921 году, а в 1927 объявленного столицей Казахской ССР. В 1930-е годы район носил имя Сталинского, с 1960-х до середины 1990-х – Советского. В настоящий момент Алмалинский район является средоточием политической, экономической, культурной жизни Алматы и географическим центром города, изначально группировавшегося вокруг «узлового пункта» чуть выше – Гостинодворской площади (ныне Зеленый базар). Здесь располагаются музеи и театры, сконцентрированы учебные заведения, но отсутствует существенный элемент современной институциональной инфраструктуры – центр современного искусства (хотя фактически единственная активно и постоянно действующая на сегодняшний день институция современного искусства – галерея Тенгри Умай – расположена именно здесь). «Выход на улицы» и прямая коммуникация с публикой, «оккупация» художниками общественного пространства района и объявление его временным музеем современного искусства под открытым небом намечает пути для дальнейшего развития художественной инфраструктуры, ведь отсутствие институциональной системы современного искусства в Алматы, да и во всем Казахстане, в значительной мере осложняет работу художников и их взаимодействие со зрителем.

Дарья Пыркина

ARTBATFEST 2013: МӘСЕЛЕНАМА

ArtBatFest басты назарына қойылған паблик-арттың мәселенамасы - өнердің қалалық ортамен өзара қарым-қатынасында. Көбіне қала құрылысы мәселелерін шешетін дәстүрлі қалалық монументалды скульптураға қарағанда, паблик-арт қалалық қоғамдық кеңістікті жаңаша ойластырады, қалыптасқан кеңістікке «интервенция» қалыптастырады, қоғамдық пен жекенің, көркем мен кешеліктің қарым-қатынастардың жаңа модельдерін көрсетеді. Паблик-арттың туындылары қалалық жоспарлардың құрылымдық элементтері емес, тіпті оларға «декорация» да емес; оған қоса, олардың басымы тек уақытша сипаттағы элементтер. Туындыны қалалық кеңістікке шығарған кезде суретшілер оларды ұсынудың дәстүрлі шектеулерін бұзады, оны барша көрерменге ылайықтайды, өнер халықтікі деген ойды жүзеге асырады және халықпен тікелей сөйлеседі.

Қалалық ландшафт музейлер мен галереялардан саналы түрде қашатын адамдар үшін сұхбаттасудың аса өзекті алаңы болады, сол арқылы мәтіннен ажырамас еңбектер туындайды. Антиистеблишмент тұжырымдары дегеніміз көрерменнің алдынан шығу деген қозғалыс, ол өнердің қолайлығына бағытталған (иемдену ұғымында емес, оны тану ұғымында, оны ұстап көру, тіпті оларды жасауға қатысу), бұл оның басты рөлі.

ӨНЕР ТАРИХЫНДАҒЫ РЕФЕРЕНЦИЯЛАР

Паблик-арттағы жұмыстардың басты тақырыптары: қалалық ландшафттың картографиясы, психогеографиясы болуда, олар (теория және практика түрінде) сонау 1950-ші – 60-шы жылдары Ситуационистік Интернационал мүшелерімен белсенді ойластырылған еді. Ситуационистер өздерінің Париждегі «белсенді ізденістері» нәтижесінде, қоршаған орта мен индивидтің қарым-қатынасын толық зерттеу нәтижесінде (тіпті толық әлеуметтік топтар мен комьюнити) трансформация стратегиясын құруды армандады – «күнделікті өмір революциясын», себебі ол олардың бағдарламасы үшін

ARTBAT2013
А Л М А Т Ы :
Қ А Л А
К Е Н Е П
Т Ә Р І З Д І

аса маңызды еді. Және де қалалық аумақтың анау немесе мынау психогеографиялық ерекшеліктерін мұқият талдап, ситуационистер «ситуацияларды құрастыруға» көшті, ол дегеніміз жаңа провоактивті жағдайларды жасау, айналаның, заттардың қалыптасқан қалпын шайқататын жағдайларды жасау, сол шайқауларды олар трансформацияның негізгі құралы деп таныды.

Кешірек, 1978 жылы, Солтүстік Америкалық континентте Роберт Моррис «Art in America» газетінде «Қазіргі кездегі кеңістік» атты мақаласын жариялады, онда ол геометриялық түзу, өңсіз, «анонимді» кеңістікке қарсы шықты, өнердің өмірлік, күнделікті кеңістікке шығуын насихаттады, себебі өнер кеңістіктің жүріс-тұрысын және психологиясын анықтайды.

Тұжырым site-specific, нақты мекен-жай шарттарына байланысты, – паблик-арта үшін аса маңызы зор, – бұл идея Роберт Смитсонға тиесілі (ол идеяны «Спиральді дамба» мақаласында жазған, ол лэнд-арттың маңызды «экземплярларының» бірі, ол паблик-арттан айырмашылығында табиғи ландшафтіні «кенеп» деп қарастырды). Жерге ылайықтауға қазіргі уақытқа ылайықтау қосылады (time-specific), ағымдағы тарихи сәтпен жұмыс, өзекті, күнделікті, маңызды мәселенамалар – бірінші кезекте әлеуметтік және саяси – мәселелер қосылады.

АЛМАТЫ

Алматы бұл ұғымда шығармашылық интервенциялар үшін бірегей проблемалық алаң болуда. Тоғысулар ортасында орналасқан қала (ұлттық, этникалық, географиялық, дала мен тау қиылысы), өзінде ежелгінің мұрасын жинақтаған (барлық риторикасымен кеңестік дәуірдің, одан ертеректегісін, Ресей империясының) және жеке геосаяси субъектінің қазіргі күрделі үрдістерін қалыптастырған, бұл қала суретшілерге көптеген нысан ұсынады және өз жобаларын жүзеге асыру үшін ерекше кеңістіктерді талдау үшін ұсынады. Алматылық *genius loci* – 2013 жылғы фестивальдың орталық тақырыбы – қалалық ландшафтта тамырланған еңбектерді жасауды көздейді, себебі олар оның өткені мен болашағының проблемасына тоқталады (болашаққа қарауға бағытталады), саяси, мәдени, әлеуметтік ерекшеліктердің критикалық талдауы, тұтас қозғалыстағы организм тәрізді қаралатын бұл қаланың эстетикалық қалпын және қала құрылысы ерекшеліктерін қарастыруы.

Шеңберлердің төртбұрышты жүйесі түріндегі жоспарлау – ежелгі римдердің заманынан келген әскери мекендерге тиесілі жоспарлау – Верное бекеті құрылысының негізінде, кейін ондай жоспарлау Алматының бас жоспарына енді, ол жоспарлар 1860-шы, 1880-ші, 1930-шы, 1960-шы, 1990-шы және қазіргі құрылыстарда қолдануда. Маңызды қала құрылысы тұжырымдарының бірі - «динамикалық орталық» идеясы, ол тұңғыш рет 1968 жылғы бас жоспарда көрінді, – қалалық организмнің дамуы соңынан ерген қозғалыстағы «көшпенділік» орталық.

Типтік құрылысты жоспарлауда және қалыптастыруда аса маңызды рөл сейсмоселсендікке беріледі, себебі сейсмоселсендік қаланың тарихи (ағаш үйлер) және заманауи (көпқабаттық пен ғимараттардың құрылымдық ерекшеліктері) келбетін анықтайды.

Алматы қаласының келбетіне тағы да бір ерекше әсер еткен қағида – бақ-қала идеясы, ол XIX ғасырдың соңы - XX ғасырдың басындағы қала құрылысы және әлеуметтік қиялдарға өрлейді. Қалалық бақтар мен ауылшаруашылық егістіктер (бірінші кезекте әйгілі «Апорттың» алма бақтары) –

қаланың және оның аумағының маңызды көрнекі және жүйе қалыптастырушы доминантасы, ол өзінің маңызын кеңес заманының соңғы онжылдықтарында жоғалтып алды, алайда соңғы жылдары бұл идея қайта жаңғыруда.

АЛАҢ

Негізгі алаң ретінде 2013 жылы Алмалы ауданы көрінді. Верное бекеті дәл осы жерден бастау алған, кейін ол Верное қаласының негізі болған, ал 1921 жылы Алма-Атаға ауыстырылған, 1927 жылы Қазақ КСР астанасы болып жарияланған. 1930-шы жылдары бұл аудан Сталин есімімен аталған, 1960-шы жылдардың ортасынан 1990-шы жылдардың ортасына дейін – Совет ауданы аталған. Қазіргі кезде Алмалы ауданы Алматы қаласының саяси, экономикалық, мәдени өмірінің шоғырланған жері және Алматы қаласының географиялық орталығы, ертеде қала «торапты пункт» - Гостинодворская площадь (қазіргі Көк базар) маңайында топтасқан еді. Бұл жерде музейлер мен театрлар орналасқан, оқу орындары шоғырланған, алайда бұнда заманауи институциялық құрылымның элементі жоқ – заманауи өнер орталығы (алайда қазіргі таңда жалғыз өрі тұрақты жұмыс істейтін заманауи өнер институциясы – галерея Тенгри Умай – дәл осы ауданда орналасқан). «Көшелерге шығу» және публикамен тікелей қарым-қатынаста болу, ауданның қоғамдық кеңістігін суретшілер «оккупациялауы» және оны ашық аспан астындағы заманауи өнердің уақытша музейі деп жариялау - шығармашылық инфрақұрылымның алдағы дамуының жаңа жолдары ашылуын көздейді, себебі Алматыда, тіпті бүкіл Қазақстанда заманауи өнердің институциялық құрылымы болмау фактісі суретшілердің жұмысын және көрерменмен қатынасын күрделендіреді.

Дарья Пыркина

ARTBATFEST 2013: CHALLENGE

The main challenge of public art in the spotlight of ArtBatFest is the interaction of the pieces of art and urban environment. In comparison to traditional urban monumental sculpture, which aims mostly at solving town planning issues, public art gives new understanding to city public space, creates interventions in the existing contexts, and introduces new cooperation patterns of the public and the private, of the artistic and the unsophisticated. Public art pieces are neither structural elements of city planning nor scenery; besides most of them are temporal. Introducing their art into public space the artists break the limits of traditional representation, appeal to mass viewers, and implement the ideas of art belonging to the people and direct communication with the audience.

The urban landscape as a place for free expression is particularly topical for those who consciously avoid museums and galleries and create works that are essentially inseparable from the context. The key role is played by anti-establishment trends, movement towards the audience, art availability (not meaning possession or promotion, but direct interaction of art and viewers including participation in creation of art).

REFERENCES IN ART HISTORY

Important topics of public art works are mapping, psychogeography of urban landscape, which was developed (both theoretically and practically) by members of the Situationist International in 1950-60s. As a result of 'active exploring' of Paris thorough investigation of relationships between an environment and an individual (and what is remarkable – of entire social groups and communities) the Situationists hoped to build a transformation strategy – The Revolution of Everyday Life, which was essential for their program. Later after detailed analysis of psychogeographical features of an urban area the Situationists initiated 'construction of situations', i.e. creation of some challenging circumstances that loosen the status quo and are considered as the main means of transformation. Later in 1978 in USA Robert Morris wrote an important article The

ARTBAT2013
ALMATY:
CITY AS
CANVAS

ALMATY

Almaty is a unique challenge for artistic interventions. It is located at the intersection of different identities (national, ethnic, and even geographical, as a border of a valley and mountains); it is connecting the legacy of the past (of both Soviet period and earlier times of the Russian Empire) and contemporary complex process of state establishment. The city provides the artists with numerous objects and topics for analysis and specific sites for their projects. Almaty genius loci is the central topic of festival 2013, it involves works rooted in city landscape, expressing its past and present (including future projections), critical analysis of political, cultural and social features, special aspects of town planning and aesthetic approaches of the city, since the city is being considered as an integral flexible body.

Town planning as a rectangular grid of squares is a unique feature of military settlements from the times of ancient Romans; it was used for planning Verniy Fort, and later for master general plans of Almaty development in 1860s, 1880s, 1930s, 1960s, 1990s and up to now. An important architectural concept was the idea of dynamic center, which was first initiated in the master city plan in 1968; the dynamic center is defined as a moving 'nomadic' center following the development of city organism.

Seismic activity plays a special role in typical building planning; it has determined historical (most early building in Almaty are wooden) and modern (limiting number of floors and structural features of buildings) city image.

Another essential aspect influencing Almaty layout is the idea of garden city dating back to the planning and social utopias of the end of XIX and beginning of XX centuries. City parks and farm lands (first of all the gardens of famous Aport apples) are a significant visual and backbone idea of the city and its suburbs; it was slightly lost in post-Soviet decade but not it is slowly regenerating.

SITE

Almalinski District is the main site in 2013. Here Verniy Fort was started, which gave its origin to the city of Verniy, renamed as Alma Ata in 1921 and declared the capital of Kazakh SSR in 1927. Since the 1930s the district was named Stalinskiy and since the 1960s and up to the middle of 1990s it was renamed as Sovetski District. Currently Almalinski District is the heart of political, economic and cultural life of Almaty and geographical center of the city, initially the center was grouped around the junction point a little bit higher Gostindvoskiy Square (currently the Green Bazaar). This is the location of museums, theaters, and educational institutions, but there is one missing element of modern infrastructure – there is no center of contemporary art, though Tengri Umai Gallery is located here, which is actually the only active ongoing organization of contemporary art. Entrance to the streets and direct communication with the audience, 'occupation' of public space in the district by artists and declaration it a temporary outdoor museum of contemporary art suggests ways to further development of art infrastructure, as lack of organizational system of contemporary art in Almaty and in Kazakhstan in general significantly complicates the activities of artists and their interaction with the viewers.

СНАРУЖИ

СЫРТЫНДА

OUTDOOR

Группа 310 //Отец яблок// Стрит-арт, 2013, Россия
Топ 310 //Алманың атасы// Стрит-арт, 2013, Ресей
Group 310 //Father of the Apples// Street Art, 2013, Russia

Созданная в поп-артистском духе, композиция иллюстрирует сюжет одного из мифов о названии города: этимологию происхождения его от казахских слов «алма» -яблоко и «ата» -дед. Название «Алма-Ата» можно перевести как «Яблоко-Дед» или «Отец Яблок».

Поп-артистік рухтағы бұл композиция қаланың атауы туралы аңыздардың бірін суреттейді: қазақ сөздерінің этимологиясына сүйенсек «алма» -яблоко және «ата» -дед. «Алма-Ата» атауын дәлме-дәл «Яблоко-Дед» немесе «Отец Яблок» деп аударуға болады.

Created in the spirit of pop art it illustrates one of the myths about the origin of the name of Almaty; etymologically it derives from Kazakh words 'alma' (apple) and 'ata' (father, grandfather). The word 'Alma-Ata' can be translated as 'Grandfather-apple' or 'Father of the Apples'.

Göla //Вопль// Стрит-арт, 2013, Италия

Göla //Ұлу// Стрит-арт, 2013, Италия

Göla //Howl// Street Art, 2013, Italy

<p>Работа символизирует мощь природы и олицетворяет бытие, созданное из элементов флоры и фауны и образующее собой форму воющего волка. От частного к общему, от одиночных изображений животных, деревьев, камней и воды к большему, к самой природе, воющей о судьбе опечаленной планеты Земля.</p>	<p>Еңбек табиғаттың күшін суреттейді және флора мен фауна бөлшектерінен құрылған тіршілікті көрсетеді, олар бірлесіп ұлыған қасқырдың бейнесін көрсетеді. Даралықтан жалпылыққа, жекелеген жануар, ағаш, тас пен судан табиғаттың өзіне, мұңды Жер ғаламшарының тағдыры жайлы ұлыған табиғатқа жетелейді</p>	<p>This piece of art stands for the power of nature and represents objective reality created with elements of flora and fauna and forming the shape of a howling wolf. From the particular to the general, from single images of animals, trees, stones and water to a bigger picture, to the nature itself, which is howling for hard lot of the Earth.</p>
--	--	--

Творческое объединение «Nebula» //Ч/Б// Смешанная техника, 2013, Казахстан
«Nebula» шығармашылық бірлестігі //А/Қ// Аралас техника, 2013, Қазақстан
Nebula art group //BW// Mixed media, 2013, Kazakhstan

Наше общество все больше становится информационным, а реальность все больше уходит в виртуальную плоскость. Интерпретация информации становится едва ли не важнее самой информации. Потоки из миллиардов единиц и нулей ежесекундно превращают разобранный и ничего не значащий набор знаков в читаемые человеком символы, визуалы, тексты и звуки. В каждой из 10 резных рамок, которые крепятся на заборы и фасады города, размещен QR code с зашифрованной в нем известной картиной. Широкая резная рамка маркирует принадлежность к искусству. Однако, чтобы увидеть изображение произведения, необходимо просканировать код. Изображение изображаемого не тождественно изображаемому, но замечает ли эту проблематику современное общество? Мультиплицируя визуал, интернет десакрализирует объект и превращает его в символ, который, в свою очередь, отделяется от самого объекта и начинает существовать в вакуумной независимости, где он как бы не принадлежит никому конкретно и поэтому принадлежит всем.

Біздің қоғам ақпараттық қоғам болып бара жатыр, ол шынайылық виртуалды кеңістікке айналуға. Ақпаратты интерпретациялау тіпті ақпараттың өзінен де құнды болып бара жатыр. Миллиардтаған бірліктер мен нөлдерден секундсайын құралатын ағымдар мәнсіз сандардың жиынтығын адам оқитын белгілерге, мәтін визуалдарына және дыбыстарға айналдыруда. Қаланың дарбазалары мен қасбеттеріне қағылған әр 10 оюлы рамалардың әрқайсында әйгілі сурет жасырылған QR code ілулі. Кең оюлы рама өнерге деген табынушылықтың белгісі. Алайда, суретті көру үшін, кодты сканерлеу қажет. Суреттелгеннің суреті суреттелгенге тең емес, бірақ ол ақауды қазіргі қоғам байқайды ма? Визуалды мультипликациялау арқылы ғаламтор нысанды десакрализациялауда және оны өз кезегінде нысанның өзінен бөлінетін символға айналдырады, және вакуумды кеңістікте тіршілік еткізеді, вакуумда ол ешкімге нақты тиесілі емес те, сондықтан да жалпыға ортақ.

Our society is turning more and more informative; our reality is increasingly changing into virtual. Information interpretation is becoming almost more important than the information itself. Every second series of billions of ones and zeros are turning dissembled meaningless set of characters into readable symbols, visuals, texts and sounds. In each of ten carved frames, which are mounted on fences and facades of the city, there is a QR code with a famous painting encrypted. Wide carved frame indicates art, though one needs to scan the code to see the picture. The image of the depicted is not identical to the depicted subject itself, but does the modern society see this challenge? Trough multiplying the visual subject the internet desacralizes it and changes it into a character, which in its turn is separated from the subject itself and starts its existence in a vacuum independence, as if it does not belong to anybody specifically and consequently it belongs to everyone.

Sallamari Rantala & Катя Суворова //Обыкновенные герои// Городская интервенция, 2013, Финляндия – Казахстан

Sallamari Rantala & Катя Суворова //Қарапайым батырлар// Қалалық интервенциялар, 2013, Финляндия – Қазақстан

Sallamari Rantala & Katya Suvorova //Ordinary Heroes// Urban Interventions, 2013, Finland – Kazakhstan

Group 310// Father of the Apples// Street Art, 2013, Russia

В нашем мире довлеет стереотип сильных лидеров. В рамках мифологии лидерства, во-первых, все остальные люди не предпринимают никаких решительных действий, уповая на сильных мира сего, которые, к примеру, наконец-то вставят новые стекла вместо выбитых в прошлом веке. Во-вторых, некие институты – политические и медиа – берут на себя миссию отбора и утверждения имен героев, часто руководствуясь своими ежеминутными нуждами. Так появляются важные имена наших героев.

А что, если сегодня героями являются совсем иные люди, чем те, чьи имена высечены на памятниках и мемориальных досках в городе? Возможно, человек, который никому никогда не причинил боли и даже никогда не обнаружил этот факт, больше имеет права быть названным героем, чем выдающийся политик, пожертвовавший жизнями миллионов для продвижения к недостижимой цели.

Біздің заманда мықты көшбасшылардың стереотипы басым болып барады. Көшбасшылық мифологиясында, біріншіден, барша жұрт еш нақты әрекеттер қабылдамай, тек заманның мықтыларына ғана сенім артып отыра береді екен, олар, мысалы, өткен ғасырда сынған терезелерді осы ғасырда ауыстырады. Екіншіден, кейбір институттар – саяси және медиа – өздеріне іріктеу қызметін қабылдайды, және қаһармандарды таңдайды, алайда ол таңдауда олар көбіне өздерінің бірминуттық қажеттерін басшылыққа алады. Солайша қаһармандарымыздың жаңа есімдері пайда болады. Ал бүгінгі таңда қаламыздағы қаһармандар тіпті басқа, қарапайым адамдар болса қайтеміз, анау ескерткіш тақтада есімдері жазылғандардан бөлек? Мүмкін, ешбір жаңға жара салмаған, өзін ешқашан да паш етпеген адам, орындалмас мақсатының жолында миллиондаған адам өмірін құрбан еткен әйгілі саясаткерден артық шығар, дәл сол нағыз қаһарман шығар, бәлкім.

The stereotype of strong leaders prevails in our society. According to leadership mythology first of all ordinary people do not take any action relying on the high and the mightiest to do so, for example the leaders are to set glass in windows broken long ago. Secondly, many political and media institutions take over the mission of heroes selection and approval, often they are guided by their immediate short-term needs. That is how many names of our important heroes are introduced.

But what if now some other people are real heroes, not those whose names are printed on the monuments and memorial tablets? Possibly someone, who has never hurt anybody and would never boast about it, has more rights to be called a hero than a prominent politician, who sacrificed the lives of millions for some unattainable goal.

Инсталляция «Седло» в «Ертоқым» инсталляциясы бір определенном смысле является жағынан ұлттық «Көкпар» ойынымен продолжением и частью большого байланысты жобаның жалғасы проекта, связанного с национальной және бір бөлігі болып табылады, игрой «Кокпар» и развивающегося жоба бірнеше жыл аралығында на протяжении нескольких лет. дамып келеді. Көшпенді халық Кочевой народ издревле считает коня жылқыны адамның айнымас Досы большим другом и частью человека. және өмірінің бір бөлігі деп санаған. Без коня казаху очень трудно Астында аты жоқ қазақтың Өмір продвигаться вперед по большому атты үлкен жолда жылжуы қиынға Пути в жизни. Сегодня многие соққан. Бүгінде көбі автомобильді сравнивают автомобиль со скакуном. атпен салыстырады. «Ертоқым» Инсталляция «Седло» апеллирует инсталляциясы осы сөзге дәлел, к этой метафоре, сопоставляя өткен мен бүгінді салыстырады, прошлое и настоящее и ретранслируя оларды ертеңгі күнге жетелейді. традицию в современные реалии.

The Saddle Installation is in some way a continuation and a part of a big project, which started several years ago. It is associated with Kazakh national game Kokpar. The nomads always believe that a horse is a great friend and a part of a human being. A Kazakh man would find it difficult to go without a horse along his way of life. Nowadays many people compare cars to racing horses. The Saddle installation appeals to this metaphor through comparing the past and the present and retransmitting this tradition into contemporary realities.

Абилсаид Атабеков //Седло// Скульптура, 2013, Казахстан
Әбілсаид Атабеков //Ертоқым// Скульптура, 2013, Қазақстан
Abilsaid Atabekov //The Saddle// Sculpture, 2013, Kazakhstan

Сауле Сулейменова //Тени предков// Стрит-арт, 2013, Казахстан
Сәуле Сүлейменова //Бабалар көлеңкесі// Стрит-арт, 2013, Қазақстан
Saule Suleimenova //Shadows of the Ancestors// Street Art, 2013, Kazakhstan

Люди ходят по улицам, спешат по своим делам, город полон теней людей, деревьев, машин, домов. Здесь же и тени наших предков, и непонятно, то ли они – наши силуэты в солнечных лучах, то ли мы – их. Изображая тени давно ушедших людей на асфальте, художники как бы напоминают, откуда мы, чтобы понять, куда мы идем. Это буквально выражено в проекте – люди идут по асфальту куда-то вперед, отбрасывая свои тени, которые переплетаются с тенями предков.

Адамдар көше бойлап жүреді, өз жұмыстарына асығады, қала адамдардың, ағаштардың, көліктің, үйлердің көлеңкелеріне толы. Дәл осында біздің бабаларымыздың да көлеңкелері бар, тек бір нәрсе түсініксіз – олар күн сәулесіндегі біздің көлеңкеміз бе, әлде біз - олардың көлеңкесіміз бе? Баяғыда бақи болған адамдардың асфальттағы көлеңкелерін суреттеп, суретші біздің қайдан келгенімізді, және қайда барарымызды меңзейді. Бұл аталған жобада жақсы суреттелген – асфальт үстінде адамдар алға жылжып барады, ал көлеңкелері артта қалуда, ол көлеңкелер бабаларымыздың көлеңкелерімен араласып жатыр.

People are walking on the streets, going about their business; the city is full of shadows of people, trees, cars, and buildings. Here are the shadows of our ancestors and nobody knows if they are our outlines in sunbeams, or we are theirs. Through depicting the shadows of long-gone people on the pavement the artists remind us of where we come from and help us understand where we go. It is literary shown in the project, people make their way on the pavement and their shadows are intertwisting with the shadows of the ancestors.

Художник в своей работе транслирует образ современного взаимоотношения мужчины и женщины, черного и белого, сильного и слабого. Затрагивается проблема недоверия людей друг другу, исчезновения чувства долга. В былые времена мужчины дарили цветы с чувством (достоинством) и с большим удовольствием. В современном мире все это делается ради сиюминутного желания и часто механически.

Суретші өз еңбегінде еркек пен әйелдің, ақ пен қараның, күшті мен әлсіздің заманауи қарым-қатынасын бейнелейді. Адамдардың бір-біріне сенім жоғалту тақырыбы, парыз бен борыш сезімдерінің құнсыздануы қозғалады. Ертеректе ер адамдар әйелдерге гүлді сезіммен (мақтанышпен) және зор қуанышпен сыйлайтын. Ал қазіргі заманда гүл сыйлау жай ғана символды болып кетті, бірминутты сезімді білдіріп, тіпті механикалық түрде десек те қателеспейміз.

The artist in his work transmits the image of contemporary relationships between the man and the woman, the black and the white, the strong and the weak. He mentions the problem of mutual distrust and fading sense of duty. In days gone by men gave flowers with feeling (dignity) and more pleasure. In modern times people do it for immediate desire and in a mechanical way.

Сырлыбек Бекботаев //Маки// Городская скульптура, 2013, Казахстан

Сырлыбек Бекботаев //Қызғалдақтар// Қалалық скульптура, 2013, Қазақстан

Syrylybek Bekботаev //Poppies// Urban Sculpture, 2013, Kazakhstan

Золотой квадрат Алматы являлся культурным центром всего региона. Но сейчас только арт-акциями можно вернуть ему этот утраченный статус. Художник выбирает простые объекты городской среды и оформляет их, применяя методы художественной трансформации. Например, обычные перила из металла покрываются сусальным золотом и инкрустируются стразами «Сваровски». Все к чему прикасался Царь Мидас, превращалось в золото. Так и художник может «озолотить» город, так сильно пострадавший от тех, кому он НЕ ДОРОГ. Общество ценит только «презренный металл». Богатство и успех в тренде. Что поделаться?

.Алматының алтын шаршысы бүкіл аумақтың мәдени орталығы болуда. Алайда қазір жоғалған мәртебесін тек арт-акциялармен ғана қайтаруға болады. Суретші қаланың қарапайым нысандарын таңдап, оларды безендіреді, безендіруде шығармашылық трансформация тәсілдерін қолданады. Мысалы, баспалдақтың темірден жасалған жай ғана ұстағыштары алтынмен апталып, «Сваровски» тастарымен өңделеді. Ежелде Мидас патшаның қолы неге тисе, сол алтынға айналушы еді. Дәл солай суретші де қаланың қадірін білмейтіндердің қолынан зардап шеккен қаланы алтынмен аптауда. Қоғам тек «сұм алтынды» ғана құрметтейді. Байлық пен мансап бағалануда. Қайтеміз?

Almaty Golden Square used to be the cultural center of the whole region, but currently only street art can restore its 'golden' status. The artist chooses simple objects of urban environment and dresses them up with artistic transformation. For example ordinary metallic banisters are covered with leaf-gold and incusted with Swarovski crystals. Whatever King Midas touched turned into gold. So the artist can 'engolden' the city, which suffers from those who DO NOT APPRECIATE it. The society appreciates the 'filthy lucre' only. Wealth and success are in trend. What can we do?

Серик Буксиков //Золотой квадрат// Стрит-арт, 2013, Казахстан
Серік Буксиков //Алтын шаршы// Стрит-арт, 2013, Қазақстан
Serik Buksikov //Golden Square// Street Art, 2013, Kazakhstan

Проект посвящен проблеме недоверия человека как гражданина к собственной стране, постоянному чувству ожидания обмана, нежеланию верить в традиционные для страны ценности. В результате смены строя, постоянной критики истории и попыток ее переписывания, мы имеем не одно поколение людей, которое не доверяет собственной платформе и воспринимает её как враждебную среду обитания.

Жоба адамның, азамат ретінде, өзінің мемлекетіне сенімсіздік, оның тарапынан үнемі алдауды күту, ел үшін дәстүрлі құндылықтарға сенбеу мәселесіне арналған. Құрылыстың өзгеруі, тарихты үнемі сынға алу, оны қайта жазу нәтижесінде бірнеше ұрпақ өзінің құрылысына сенімсіздікпен өмір сүруде және ол құрылыста жаудың ортасында тіршілік етумен тең көруде.

It is an environment sculpture in constant location, stipulating direct contact with the audience and possibility to enter the piece of art and get a feeling of its interior space. Its structure, color and name refer to sun-scorched grass as the most important component of steppe landscape. This installation can be considered an attempt to give some spontaneous structure to urban environmental order.

Леха Гарикович //Засада// Смешанная техника, 2010, Россия

Леха Гарикович //Торуыл// Аралас техника, 2010, Ресей

Lekha Garikovich //Ambush// Mixed media, 2010, Russia

Городская среда часто теряет функции общественного пространства – места встречи людей, общения и высказывания мнений. Общественное пространство подчинено многим факторам, далеким от понимания важности свободы действия гражданина. «Режимный лагерь», с одной стороны – система контроля и исследования информации, а с другой – это пространство, в котором люди смогут сами создавать свои послания и общаться друг с другом. «Режимный лагерь», несмотря на свое название, станет живым свободным развивающимся организмом, в котором помимо алмаатинцев будут принимать участие и художники фестиваля.

Қалалық орта жиі қоғамдық кеңістік – адамдардың кездесу орнын, сұхбаттасу және пікірлерімен бөлісу қызметін жоғалтуда. Қоғамдық кеңістік көптеген факторларға тәуелді, олар азаматтың еркін іс-қимылдарының маңыздығын түсінуден ада. «Режимді лагерь», бір жағынан – бақылау жүйесі мен ақпараттарды зерттеу, ал екінші жағынан – адамдар өздері бір-біріне жолдау жазып, қарым-қатынас жасайтын кеңістік. «Режимді лагерь», өзінің атауына қарамастан, еркін тірі дамып келе жатқан организм болмақ, оған алматылықтардан басқа фестивальдың суретшілері де қатыса алады.

It is an environment sculpture in constant location, stipulating direct contact with the audience and possibility to enter the piece of art and get a feeling of its interior space. Its structure, color and name refer to sun-scorched grass as the most important component of steppe landscape. This installation can be considered an attempt to give some spontaneous structure to urban environmental order.

Группировка «ЗИП» //Режимный лагерь// Интерактивная инсталляция, 2013, Россия
«ЗИП» топтамасы //Режимді лагерь// Интерактивті инсталляция, 2013, Ресей
ZIP Art Group //The Regime Camp// Interactive installation, 2013, Russia

Средовая скульптура постоянного размещения, предполагающая непосредственный контакт со зрителем с возможностью войти внутрь работы и получить ощущения от внутреннего пространства. Ее структура, цвет и название отсылают к выжженной солнцем траве – важнейшей составляющей степного ландшафта. Работу можно расценивать как попытку внести в упорядоченность городской среды структурную спонтанность находящегося вне её.

Тұрақты орналастырылатын орталық скульптура, көрерменмен тығыз байланыс орнату мүмкіндігімен, көрермен тіпті оның ортасына кіріп кетуіне және ішкі кеңістікті сезінуіне болады. Оның құрылымы, түсі мен атауы күнмен күйген шөпке апарды – далалық ландшафтың маңызды бөлігі. Бұл еңбекті қалалық ортаның реттілігіне одан тыс жердегі құрылымдық нәрсені енгізу деп түсінуге болады.

It is an environment sculpture in constant location, stipulating direct contact with the audience and possibility to enter the piece of art and get a feeling of its interior space. Its structure, color and name refer to sun-scorched grass as the most important component of steppe landscape. This installation can be considered an attempt to give some spontaneous structure to urban environmental order.

Валерий Казас //Трава// Инсталляция, 2013, Россия
Валерий Казас //Шөп// Инсталляция, 2013, Ресей
Valeriy Kazas //Grass// Installation, 2013, Russia

В процессе изучения городского ландшафта внимание художницы привлекли разного рода навязчивые объекты, вторгающиеся в его ткань, нарушающие сложившиеся пространственные и визуальные связи. Чтобы подчеркнуть эту характерную особенность, создается мозаичная «тень» от таких объектов на асфальте в стилистике традиционных орнаментальных ковров. В какой-то момент дня тень от привлёкших внимание автора элементов полностью совпадает с контуром «коврового покрытия».

Қалалық ландшафтыны зерттеу үрдісінде суретшінің назарын түрлі жалықтыратын нысандар аударды, олар қаланың қанына еніп, қалыпты кеңістік және визуалды байланыстарды бұзуда. Сол сипатты ерекшелікті байқату үшін асфальта сол нысандардың мозаикалық «көлеңкесі» жасалады, олар дәстүрлі оюлы кілем стилінде жасалған. Күннің бір мезгілінде автордың назарына көңіл аударғандардың көлеңкелері «кілемді жабудың» контурымен сәйкес келеді.

In exploring the urban landscape the artist gets interested in various intrusive objects intruding into the landscape fabrics and violating the existing spatial and visual connections. To emphasize this characteristic feature the artists creates a mosaic 'shadow' from these objects on the pavement in the style of traditional ornamental carpets. At some time of the day the shadow from the attractive elements will completely coincide with the contour of the 'carpet'.

Мария Кошенкова //Тень// Мозаичное панно, 2013, Россия – Дания
Мария Кошенкова //Көлеңке// Мозаикалық панно, 2013, Ресей – Дания
Maria Koshenkova //Shadow// Mosaic panel, 2013, Russia – Denmark

Андрей Кузькин //1 4 12 3 18 9 16 1 – 15 8 99 3// Перфоманс, 2009 - 2013, Россия

Андрей Кузькин //1 4 12 3 18 9 16 1 – 15 8 99 3// Перфоманс, 2009 - 2013, Ресей

Andrei Kuzkin //1 4 12 3 18 9 16 1 – 15 8 99 3// Performance, 2009 - 2013, Russia

Путем переноса из кармана зрителя на белый лист бумаги бытовой предмет оказывается как бы в космосе, вне времени и пространства. Он становится невероятно значительным, ему выпала доля представлять своего владельца, свое время, свое окружение в условной вечности, одновременно с этим он несчастен и потерян в этой новой ситуации. Цифры, располагающиеся по углам, есть космическая поэзия, неподвластная нашему разуму. Работа открыта для прочтения. Кто-то поверит в мистический смысл происходящего и будет хранить карточку со своим предметом. Кто-то сочтет это развлечением и не придаст ему особого значения, кто-то подумает, что его обманывают. Реакция публики в этом действии настолько же важна, как и само действие, и именно она меняет суть работы.

Көрсерменнің қалтасынан тұрмыстық затты ақ параққа қою арқылы автор ол затты ғарышқа ұшырғандай болады, уақыт пен кеңістіктен тыс ол бұйым аса маңызды болып көрінеді, оған өз иесін, өз уақытын, өз айналасын шартты мәңгілікте ұсыну бақыты түсті, алайда сол бақытты сәтімен қатар жаңа жағдайда бақытсыз әрі өзін жоғалған сезіледі. Бұрыштарда орналасқан цифрларда ғарыштық поэзия бар, ол поэзия біздің санамызға тәуелсіз. Еңбек оқылуға ашық. Біреу болып жатқанның мистикалық мағынасына сеніп, өз бұйымы қойылған карточканы сақтар. Ал енді біреу оны ойын көріп, аса көңіл бөлмес, енді біреу оны алдап тұр деп ойлар. Бұл әрекеттерде публиканың пікірі дәл әрекеттердің өзіндей маңызды, пікір еңбектің мәнін кіргізеді.

Through moving from the pocket of the viewer on a white sheet of paper an ordinary object turns out to be in cosmos, beyond time and space. It becomes incredibly significant; it has a chance to present its owner, its time, its surroundings in a conditional eternity. At the same time it is unhappy and lost in this new situation. The figures located in the corners are cosmic poetry, which is not subject to our mind.

The work is open for interpretation. Someone might believe in the mystical sense of what is happening and will keep the card with its object. Someone might find it an entertainment and will not give it much importance, someone else might think that this is cheating. The public reaction to this action is as important as the action itself, and that is what changes the essence of the work.

МишМаш //Полоса без препятствий// Инсталляция, 2013, Россия

МишМаш //Кедергісіз жолақ// Инсталляция, 2013, Ресей

MishMash //Lane without Obstacles// Installation, 2013, Russia

Ковровая дорожка красного цвета как символ официоза проходит по улицам, заборам, газонам, постройкам – без препятствий она прокладывает путь через город. Чтобы следовать по ней, там, где сама она легко облегает преграду, для человека поставлены подпорки, лестницы. Чтобы оставаться на красной дорожке, придется крепко держаться! Зрители вольны приносить свои приспособления и обустривать новые способы преодоления препятствий, которым случилось оказаться на пути-дорожке. В результате должны скопиться лапидарные, грубые нагромождения, контрастирующие с пафосным красным ковром. Именно она меняет суть работы.

Қызыл түсті кілем төсеніші официоз белгісі көшелермен, дарбазалармен, көгалдармен, құрылыстармен – қала ішінде өзіне кедергісіз жол салуда. Онымен өту үшін, кедергілері бар жерлерде, адамдарға жеңіл өту үшін баспалдақтар, орындықтар қойылған. Қызыл төсеніште қалу үшін мықты ұстану қажет! Көрермендер кедергілерден сүрінбей өту үшін өздерінің қосалқы жабдықтарын әкеліп қоюға құқылы. Салдарында шалқымалы қызыл кілемде небір қоқыс-жабдықтар жинақталады.

Red carpet as a symbol of officialdom is laid without barriers through the streets, fences, lawns, and buildings, so it paves the way across the city. In any place difficult for passage there are props and ladders to support the goers. To keep one's way on the red carpet the audience has to hold tight! Spectators are free to bring their tools and equip new ways to overcome obstacles that might happen to be on the way-track. As a result there should be accumulated many piles of lapidary rough tools, contrasting with the pathetic red carpet.

В этом постминималистском объекте зритель незамедлительно становится участником игры пространства, созданной художником. Волнообразные линии рассекают спокойное пространство города и визуально вторгаются в ландшафт местности. Войдя внутрь, зритель может на секунду «выключить» себя из городского шума. Составные элементы максимально освобождены от каких-либо образов, отчищены от любых ассоциаций.

Бұл постминималистік нысанда көрермен дереу суретші салған кеңістік ойынының қатысушысы болып кетеді. Толқын тәрізді сызықтар қаланың баяу кеңістігін бұзады да, көрнекі түрде қаланың ландшафтына енеді. Ішіне кіріп, көрермен бірнеше секундқа қалалық шудан өзін «өшіре» алады. Құрама бөлшектері максималды түрде түрлі бейнелерден ада, түрлі ұқсастықтардан да тазаланған.

In this post-minimalist object the audience immediately becomes a party in a space game created by the artist. The wavy lines cut through the quiet space of the city and visually intrude into the natural landscape. Once inside, for a moment the viewer is able to 'turn oneself off' from the city noise. The constituent elements are maximum free of all images and cleared from any associations.

Лоран Рейне //Внутри – снаружи// Инсталляция, 2013, Франция
Лоран Рейне //Ішінде – Сыртында// Инсталляция, 2013, Франция
Laurent Reynès //Inside – Outside// Installation, 2013, France

Чувство большого пространства и стремление к движению (освоению пространства), заложенное в основе стереотипа поведения потомков кочевого народа, воплощено в столкновении атрибутов двух временных категорий – прошлого и современности. Кроме того, инсталляция может быть прочитана как акция десакрализации национальной культуры, вывода ее из архаического коллапса и вовлечение в контекст мирового развития искусства. Представленный объект – своего рода альтернатива используемым в Казахстане в подобного рода уличных фестивалях юртам – атрибутам уличного веселья.

Үлкен кеңістік сезімі мен қозғалысқа деген ұмтылыс (кеңістікті игеру), көшпелі ел ұрпақтарының мінезінде қалыптасқан қағида, екі мерзімдік категориялардың атрибуттарында тоғысқан – өткен мен қазіргі заманда. Оған қоса, инсталляция ұлттық мәдениеттің десакрализация акциясы деп танылуына болады, оны ежелгі коллапстан шығарып, өнердің әлемдік дамуы деңгейіне енгізіп. Ұсынылған нысан – Қазақстанда көше фестивальдарында қолданылатын киіз үйлерге бәсеке - көше сауығының атрибуты - деп тануға болады.

The feeling of great territory and the desire to move (and explore the space) is the foundation element of nomadic people behavioral stereotypes; it is embodied in the collision of attributes of two time categories – the past and the present. In addition the Installation can be interpreted as a performance of national culture desacralization, Its withdrawal from archaic collapse and inclusion into the context of the global art. The presented object is a kind of alternative to yurts, which are widely used in Kazakhstani street festivals as attributes of festival entertainment.

Марат Сагит //Небесное чувство// Инсталляция, 2013, Казахстан

Марат Сағит //Асқақ сезім// Инсталляция, 2013, Қазақстан

Marat Sagit //Heavenly Feeling// Installation, 2013, Kazakhstan

Екатерина Сисфонтеc //Архетипы подсознания// Инсталляция, 2013, Россия – Швеция

Екатерина Сисфонтеc //Сана архетиптері// Инсталляция, 2013, Ресей – Швеция

Ekaterina Sisfontes //Archetypes of Subconscious// Installation, 2013, Russia – Sweden

В ежедневном забеге по кругу жизни мы вынуждены воспринимать информацию молниеносно. Увеличивая скорость восприятия окружающего нас мира, мы с головой погружаемся в семиотическую систему. Однако символы нашего времени отличаются от старинных геральдических образов. Наши символы – это брендовые буквы Макдональдса, Дольче и Габбана, запятая Никона, мальчик и девочка на дверях туалета. И мы уже не осознаем, что рисуем значки в своих головах, когда просто общаемся, гуляем по городу или собираемся на вечеринку в бар. Рассказ художника – о «личных символах» каждого из нас, о простых графических образах, линейно встроенных в круг нашей повседневной жизни.

Күнделікті өмір тіршілігінде біз ақпаратты үстірт қабылдап үйрендік. Қоршаған ортаны сезіну жылдамдығын күшейтіп, біз басымызбен тұңғыыққа сүңгіп кетеміз. Алайда біздің заманымыздың символдары ежелгі геральдикалық бейнелерден мүлдем басқа. Біздің символдар – бұл Макдональдстың, Дольче мен Габбананың брендiлі әріптері, Никон үтірі, әжетхана есігіндегі ұл мен қыздың бейнелері. Біз миымызда белгілердің суреттерін салып жүргенімізді кейде байқамаймыз да, тіпті сөйлесіп отырғанда да, қалада серуендеп жүргенде де немесе барға кешкі демалысқа бара жатқанда да. Суретшінің әңгімесі – әркімнің өз «жеке символдары» туралы, қарапайым графикалық бейнелер туралы, себебі олар біздің санамызға әбден кіріп алғаны хақ.

In daily race in the circle of life we have to take in information at the lightning speed. Increasing the speed of the world perception we head into the semiotic system. However the characters of our time are different from the old heraldic images. Our characters are branded letters on the signs of McDonald's, Dolce and Gabbana, Nikon's comma, boy and girl figures on toilet doors. Finally we do not realize that we are drawing characters in our heads when we simply communicate, walk around the city or go to a bar party. The artist tells a story of our 'personal' symbols', simple graphic images built-in in our daily lives.

Архив — то место исторического ожидания, о котором говорит Беньямин в своем эссе «О понятии истории». Но это место будет оставаться пустым без человеческого присутствия. Поэтому наша задача наполнить его людьми, современниками. Для этого создается «живой архив», в котором люди – все, кто пожелает принять участие в проекте – читают документы и письма из архива. Мы хотим, чтобы в наших голосах, озвучивающих старые письма, звенели эхом «голоса ныне умолкшие». Проект является продолжением долгосрочной «эпопеи», начатой в Москве.

Мұрағат — Беньямин өзінің «Тарих туралы ұғым» эссесінде айтып өткен тарихи күту орны. Алайда бұл орын адамның қатынасынсыз бос қалады. Сондықтан да, біздің мақсатымыз оны адамдармен толтыру, замандастарымызбен толтыру. Сол үшін «тірі мұрағат» қалыптастырылады, онда жобаға қатысуға ниет еткен барлық адамдар - мұрағаттағы хаттар мен құжаттарды оқиды. Ескі хаттарды оқып тұрған біздің даусымыздан «өшкен дауыстар» қайта тіл қатса дейміз. Бұл жоба Мәскеуде басталған ұзақмерзімді «эпопеяның» жалғасы

Archive is a place of historical expectations as it is described by W.Benjamin in his essay On the Concept of History. But this place is empty without human presence. Therefore we have to fill it with contemporary people. To do so a „living archive“ is created, where people wishing to take part in the project read documents and letters from the archive. We want to make our voices give sound to old letters and 'echo the voices infolded in silence'.

The project is a continuation of a long-term „epic tale“ project started in Moscow.

Хаим Сокол //Живой архив// Акция, инсталляция, 2013, Россия

Хаим Сокол //Тірі мұрағат// Акция, инсталляция, 2013, Ресей

Haim Sokol //Living Achieve// Installation, 2013, Russia

Георгий Трякин-Бухаров //ПеГАЗ// Инсталляция, 2013, Казахстан
Георгий Трякин-Бухаров //ПеГАЗ// Инсталляция, 2013, Қазақстан
Georgiy Tryakin-Bukharov //PeGAZ// Installation, 2013, Kazakhstan

Инсталляция включает в себя множество символических элементов – газ, нефть, газеты и т.д. Именно эти объекты составляют природные и культурные богатства Казахстана, столь важные для национальной идентичности, политики, экономики.

Инсталляция құрамында көптеген символды элементтер бар – газ, мұнай, газеттер және т.б. дәл осы нысандар Қазақстанның табиғи және мәдени байлығын құрайды, олар ұлттық мүдделік пен саясат, экономика үшін аса маңызды.

Installation includes many symbolic elements – gas, oil, newspapers, etc. These particular objects are natural resources and cultural values of Kazakhstan being very important for national identity, politics, and economics.

Проект посвящен выходу из бесконечных международных конфликтов и войн за ресурсы. Апроприруя столб и элементы системы городского энергоснабжения и наделяя их «усилителем шума», не несущим на себе никакой видимой практической функции, автор символически заостряет проблему. Заставляя «звучать» самые обыденные, повседневные действия, многократно усиливая ежедневно производимые звуки, художник привлекает внимание к явлениям, настолько прочно интегрированным в нашу жизнь и быт, что мы воспринимаем их как данность и не придаем им ни малейшего значения.

Бұл жоба ресурстар үшін ұзақ-сонар халықаралық қақтығыстар мен соғыстардан шығуға арналған. Бағана мен қалалық электр қуатымен қамтамасыз ету жүйенің элементтерін қолдану арқылы және оларды «шуды зорытқышпен» күшейтіп, автор қасақана бұл проблеманы күшейте түседі. Күнделікті өмірдегі бағанаға дыбыс беру арқылы, дыбыстарды зорайту арқылы суретші біздің өмірімізге әбден кіріп алған у-шуға назар аудартады, себебі күнделікті тіршілікте біз оларға тіпті мән бермейміз.

The project is dedicated to the end of endless international conflicts and wars over resources. Trying the pole and the elements of urban energy supply and providing them with 'noise amplifier' without apparent practical function, the author symbolically highlights the challenge. Forcing the most ordinary actions to 'sound', repeatedly reinforcing the daily produced sounds the artist draws attention to the phenomena, which are integrated into our lives and are taken for granted without slightest value.

Андрей Устинов //Шумный столб// Инсталляция, 2013, Россия

Андрей Устинов //Шулы бағана// Инсталляция, 2013, Ресей

Andrei Ustinov //Noisy Pole// Installation, 2013, Russia

Зоя Фалькова //Городские балбалы// Инсталляция, 2013, Казахстан

Зоя Фалькова //Қала балбалдары// Инсталляция, 2013, Қазақстан

Zoya Falkova //City Balbals// Installation, 2013, Kazakhstan

Балбалы – древнетюркские каменные изваяния, которые были широко распространены на обширнейшей территории от Монголии до южнорусских степей. Термин «балбал» означал вертикально врытый у поминального сооружения камень, символизовавший убитого врага. Современный мир перешел в качественно другое измерение, и мифологическое мышление, и древние битвы кажутся несопоставимыми с ним. Но мы ведем нескончаемые войны с рекламой, чрезмерным потреблением, весом – у всех свое поле невидимого боя. Проект ставит своей целью обозначить эти поля и битвы. Образы, созданные с помощью перфоратора и краски из брошенных железобетонных балок и плит, – знаки того, что Средние века, здесь, несмотря ни на какое внешнее обрамление, возможно, никогда и не кончались.

Балбалдар – ежелгі түркі тас мүсіндері, олар сонау Моңғол жерінен оңтүстік орыс жазықтарына дейін кең тараған. «Балбал» ұғымы жерлеу орнын белгілейтін тік орнатылған тас мүсін, ол өлтірілген жау басында қойылатын. Заманауи дүние басқа сапалы уақыт өлшеміне өтті, қазір мифологиялық ой мен ежелгі шайқастар қазіргі заманмен тең келмейді. Алайда біз күнде таусылмас жарнамамен, мөлшерден тыс тамақтанумен, артық салмақпен күресеміз – әркімнің өзінің көрінбес жауы бар, шайқас алаңы да бар. Жобаның мақсаты – ол шайқас алаңдарын анықтау. Перфоратор мен бояу арқылы тасталған темір бетон балбалар мен плиталардан жасалған бейнелер - еш сыртқы көріністеріне қарамастан, бұл жерде Орта ғасырлар әлі бітпегенін бейнелейді.

The project is dedicated to the end of endless international conflicts and wars over resources. Trying the pole and the elements of urban energy supply and providing them with 'noise amplifier' without apparent practical function, the author symbolically highlights the challenge. Forcing the most ordinary actions to 'sound', repeatedly reinforcing the daily produced sounds the artist draws attention to the phenomena, which are integrated into our lives and are taken for granted without slightest value.

Рикард Фореус //Освободительный памятник Неизвестному// Инсталляция, 2013, Швеция
Рикард Фореус //Белгісізге азаттық ескерткіші// Инсталляция 2013, Швеция
Rikard Fåhraeus //Freedom Monument to the Unknown// Installation, 2013, Sweden

Художник совершил путешествие автостопом из Швеции в Казахстан. Во время этого путешествия объектом его исследования стало изучение феномена свободы и жизненных ценностей, где свобода, как ни парадоксально, трактована автором как нечто ограниченное самим своим определением. Для того, чтобы продемонстрировать величие человека и его способность наделять смыслом объекты и действия, художник трансформирует камень, оставшийся в Алматы после сели 1978 года, в парящий над землей объект. Камень освобождается от той среды, в которую его поместила природа, и наполняется легкостью, меняет свой контекст посредством усилий художника. Автор интегрирует в камень пропеллер, чтобы подчеркнуть, что путешествие камня только начинается, и он взмывает в воздух, умеет летать. Делая нечто такое тяжелое, как камень, летучим, художник напоминает о безграничной силе и возможностях человека.

Суретші автостоп саяхатымен Швециядан Қазақстанға жеткен. Бұл саяхат барысында еркіндік пен өмірлік құндылықтар феноменін зерттеу оның мақсаты болды, оның пікірінші еркіндік, өз ұғымымен анықталатын кеңістік. Адамның асқақатығын және оның нысандарды мәнмен және әрекеттермен жандандыру қабілеті мүмкіндігін паш ету үшін, суретші Алматыдағы 1978 жылдан қалған тасты жер үстінде қалықтап тұрған нысанға трансформациялайды. Тас өзін табиғат жаратқан орнынан босатылып, жеңілдікке толып, суретшінің күшімен өзінің мәнін ауыстырады. Автор тасқа пропеллер орнатады, сол арқылы оның саяхаты енді ғана басталғанын байқатады, суретшінің пікірінше ол тас тіпті аспанға көтеріле де алады, ұшада алады. Аыур тасты ұшыру арқылы, суретші адам қабілеті шексіз екенін айтқысы келгені рас.

The artist hitchhiked from Sweden to Kazakhstan. During the trip, his research object was to study the phenomenon of freedom and life values, where freedom is paradoxically interpreted by the author as something limited by its very definition. In order to demonstrate the greatness of the man and his ability to impart the meaning of objects and actions the artist transforms the stone remaining after 1978 Almaty mudflow into an object hovering above the ground. The stone is released from the environment, in which it was placed by nature, and filled with ease. It is changing its context through the efforts of the artist. The author integrates stone with a propeller to emphasize that the journey of the stone has just begun, it leaps into the air, and it can fly. Doing something as heavy as putting a stone into the air the artist recalls the infinite power and possibilities of man.

Основной эффект работы построен на идее непрерывного движения, создающего, по мысли автора, ощущение вечности и апеллирующего как к материальному, так и к духовному началу. Символизм нефти, «черного золота» как источника энергии, основы сырьевой экономики и модулятора политических взаимоотношений, также невероятно важен для этой работы.

Еңбектің басты әсері тоқтамас қозғалыс идеясына негізделген, автордың ойынша, мәңгілікті сезіну мен материалдық және рухани бастауға негіз. Мұнай символы, «қара алтын» ретінде бұл қуаттың, шикізат экономикасының және саяси қарым-қатынастардың модуляторы, бұл жағы да еңбек үшін аса маңызды.

The main effect of the work is built in the idea of continuous motion, according to the author it creates a sense of eternity and appeals to both the physical and the spiritual principles. The symbolism of oil, 'black gold' as the source of energy, and basis of raw-material economy and modulator of political relations is also incredibly important for this work.

Арыстанбек Шалбаев //Тибетнефть// Инсталляция, 2013, Казахстан
Арыстанбек Шалбаев //Тибетмұнай// Инсталляция, 2013, Қазақстан
Arystanbek Shalbayev //TibetOil// Installation, 2013, Kazakhstan

Группа «Кызыл Трактор», Перформанс, 2013, Казахстан
«Қызыл Трактор» тобы, Перформанс, 2013, Қазақстан
Kyzyl Tractor Art Group, Performance, 2013, Kazakhstan

ВНУТРИ

ІШІНДЕ

INDOOR

Проект //Freeworth2: Нефть, яблоки, свобода//
//Freeworth2 Жобасы: Мұнай, алмалар, еркіндік//
//Freeworth2: oil, apples, freedom//

Рикард Фореус – современный художник из Стокгольма, Швеции. После получения степени магистра изящных искусств в 1999 он регулярно работал и выставлялся в Швеции и по всему миру. В последние годы главными темами его выставок были отношения людей и такие понятия как баланс, современные ценности, свободы, расходывание ресурсов нашей планеты.

Проект Рикарда Фореуса «Freeworth» - это событие, переворачивающее жизни. Всё началось 19 марта 2013 года. Около месяца художник разбирал старые произведения искусства и раздумывал над тем, какова же ценность всех этих вещей. Он принес все найденные объекты и личные вещи в Стокгольмскую галерею «Студия 44» из чего и сложилась выставка «Frivärd» («Freeworth»). В течение 10

дней он продавал и раздавал всю свою собственность, причем, никогда не настаивая, а предлагая зрителю самому оценить то, что тот собирался забрать из галереи.

Таким образом, 27 мая 2013 года, в день своего 45-летия Рикард остался без денег и каких-либо материальных ценностей.

Через 100 дней после первой выставки Рикард отправился в путешествие автостопом, чтобы заранее, избавив себя от любых расписаний и планов, понять, что такое свобода, где она начинается и может ли быть абсолютной. Автостопом на восток. Через Россию и Казахстан лишь с сумкой на плече. Пережить уникальный опыт духовного перерождения, найти границы свободы, увидеть новые лица, идеи, ценности, переосмыслить некоторые основы искусства.

Рикард Фореус –Стокгольмнан (Швеция) шыққан заманауи суретші. 1999 жылы Көркем өнер магстр деңгейін алғаннан кейін үнемі жұмыста болды және Швеция мен бүкіл әлемде көрмелерін ұйымдастырды. Соңғы жылдары оның туындыларының басты тақырыбында адам қатынастары мен теңгерім, заманауи құндылықтар, еркіндік, ғаламшарымыздың жерасты қорын шығындау ұғымдары болуда.

Рикард Фореустың «Freeworth» жобасы – бұл өмірлерді төңкеретін оқиға. Барлығы 2013 жылдың 19 наурызында басталды. Бір айға жуық суретші ескі туындыларын ақтарып, ол заттардың өмірдегі құндылығы қаншалықты екені туралы ойланды. Ол табылған бұйымдары мен жеке заттарын «Студия 44» атты Стокгольм галереясына апарды, сол жерде «Frivärd» («Freeworth»)

көрмесі құрылды. Суретші 10 күн бойы өз меншігін сатты, кейбірін тегін таратты, көрермен галереядан өзіне ұнаған затын сатып аларда оны өзі бағалады.

Сонымен, 2013 жылдың 27 мамырында, өзінің 45-ке толған туған күнінде Рикард ақшасыз әрі еш материалдық құндылықтарсыз қалды. Өзінің бірінші көрмесінен кейін 100 күннен соң Рикард автостоп тәсілімен саяхатқа аттанды, ол түрлі кестелер мен жоспарлардан ада болып, толық қанды мағынада шексіз еркіндікті сезінуге көшті. Автостоппен шығысқа. Ресей мен Қазақстанды иықтағы сөмкесімен ғана кешіп өтті. Рухани жаңғырудың бірегей тәжірибесін сезіну, еркіндіктің шекарасын табу, жаңа бейнелерді, идеяларды, құндылықтарды көру, өнердің кейбір негіздерін қайта қарау.

Rikard Fahraeus is a contemporary artist from Stockholm, Sweden. After obtaining his degree of Master of Arts in 1999 he worked hard and had many exhibitions in Sweden and abroad. In recent years the main themes of his work are human relations and such concepts as balance, contemporary values, freedom, and exploitation of Earth resources.

Freeworth project by Rikard Fahraeus is a life-altering event. Everything started on March 19, 2013. For a month the artist was reviewing some old art works, some things he bought, and was wondering about the value of all these things. After that he brought all the stuff he found to the Studio 44 gallery in Stockholm and arranged the Frivård (Freeworth) exhibition. Within 10 days he was selling and giving away all his property, and without any pressing he proposed the audience to give their own value to everything that they were going to take from the gallery. Every last piece of his clothing was a part of a creative process, the essence of which partly came down to evaluating some certain things.

At the end, on May 27, 2013 on the day of his 45th birthday Rikard was left without a penny in his pocket and any property to possess. People, who were not limited by any borders, usually took away the items for free. This led the artist to reflections on the limits of freedom, and what with it was or was not limited. How freedom was manifested in its space and its context. After that, he resumed his work and got ready for the next step. The definition of freedom became the next and important part of his project.

100 days after the first exhibition Rikard went hitchhiking in order to understand, being free from any schedules and plans, what freedom was, where it began and if it could be absolute. Hitchhiking to the East through Russia and Kazakhstan with just a bag on his shoulder, he got a unique experience of spiritual rebirth, found the boundaries of freedom, saw new faces, ideas, values, and reconsidered some of the basics of art.

Проект //Вектор Перми//
//Пермь векторы// Жобасы
//Vector of Perm// Project

В математике вектор – это направление, которое задают или находят в определенной системе координат, изменение которых меняет направление самого вектора. В этой формуле художник - величина переменная, а история места – постоянная, хотя и трудноопределимая.

Культура Перми, опирающаяся на мифы и фольклор, свободно расширяет свои границы, включая в свое пространство свободные стилистические проявления современной художественной мысли, открывая новые измерения в творчестве художников.

Свою позицию о проекте сформулировал Виталий Пацюков, куратор Государственного центра современного искусства «...Проект «Вектор Перми» в своей достаточно аскетической модели надеется обнаружить новую точку зрения на процессы, происходящие в визуально-смысловой культуре

города. Образность Проекта стремится к той целостности и одновременно многослойности, о которой свидетельствуют визуально-пластические векторы пермского края, их смысловая топография, этно- культурные корни и интеллектуальная рефлексия.

Структуру Проекта, его органику, составляют не только такие традиционные жанры как живопись, графика и скульптура – для ее объемного понимания включается видео и инсталляционные формы – как дополнительная возможность динамического осознания многомерной жизни культуры Перми...»

В соавторстве со всеми художниками и кураторами идея проекта была реализована как выставка, подводящая промежуточный итог развития искусства в Перми для тех зрителей и художников, которые устремлены в будущее.

Математикада вектор дегеніміз – ол береді. Жобаның бірегейлігі Пермь координаттардың белгілі жүйесінде өлкесінің көркем-пластикалық анықталған немесе табылған бағыт, векторларын растайтын тұтастылық олардың өзгеруі вектордың өзгеруіне пен көпқабаттылыққа ұмтылады, әкеледі. Бұл формулада суретші - олардың мәндік топографиясы ауыспалы көрсеткіш, ал орынның - этно- мәдени тамырлар мен тарихы – тұрақты, аса күрделі интеллектуалды рефлексия. анықталатын көрсеткіш. Жобаның құрылымын, оның Пермь мәдениеті аңыздар мен органикасын, дәстүрлі сурет, фольклорға негізделген, ол өзінің графика мен скульптура тәрізді кеңістігіне заманауи көркем ойдың жанрлар ғана құрамайды – еркін стилистикалық көріністерін оның көлемді түсінігіне видео енгізген шекараларын еркін кеңітуде, инсталляциялы пішіндер кірген – суретшінің шығармашылығында жаңа ол Пермь мәдениетінің көпқырлы өлшемдер ашылуда. өмірінің динамикасын сезінудің Жоба туралы өзінің пікірін Заманауи қосымша мүмкіндігі тәрізді. » өнердің Мемлекеттік орталығының Барлық суретшілер мен кураторы Виталий Пацюков былай кураторлармен бірге авторлас бола түйіндеді «.... «Вектор Перми» тұра, жобаның идеясы көрме тәрізді жобасы өзінің жеткілікті аскетикалық жүзеге асырылды, ол болашаққа үлгісінде қаланың көрнекі-маңызды ұмтылған көрермендер мен мәдениетінде орын алатын үрдістерге суретшілер үшін Пермьдегі өнердің жаңа көзқарасын табуға сенім дамуына аралық қорытынды болуда.

In mathematics a Vector is a segment directed or found in a particular coordinate system, change of this direction changes the direction of a vector itself. In this formula an artist is an alternating quantity and the history of a place is a constant though hardly determinable quantity.

Perm culture is based on myths and folklore; it is expanding its borders, introducing in its own space free stylistic manifestations of contemporary art ideas, opening new dimensions in the work of artists.

Vitaly Patsyukov, curator of the National Centre for Contemporary Art expressed his vision on the project: "In its rather ascetic model Vector of Perm project hopes to find a new point of view on the processes occurring in the visual and conceptual city culture. The Project

imagery strives towards the integrity and at the same time to multi-layering, as evidenced by visual and plastic vectors of Perm region, their semantic topography, ethnic and cultural roots and intellectual reflection. The structure of the project and its core issues are formed with not only such traditional genres as painting, drawing and sculpture; video installation genre is introduced to contribute to deeper understanding as additional opportunity for recognition of dynamic multi-dimensional cultural life of Perm".

In association of all artists and curators the project idea was realized in the form of an exhibition, making the subtotal of art development in the city of Perm for those viewers and artists, who are looking forward to the future.

Выставка //Похищение Европы//
//Еуропаны ұрлау// Көрмесі
//The Rape of Europa// Exhibition

Как бы мы не убеждали себя и других в многополярности современного мира, история искусства все же остается, в основном, европоцентричной. Особенно на постсоветском пространстве, что обусловлено историческими и геополитическими причинами. Интерпретации и переосмысление европейского искусства современными художниками Казахстана – довольно большой и интересный сегмент, требующий феноменологического подхода. Данная выставка – первая попытка подобного анализа.

Біз өзімізді және басқаларды қазіргі әлемнің көпполярлігіне қаншалықты сендірсек те, өнердің тарихы негізінде еуропалық орталықты болып қалуда. Әсіресе кеңес үкіметі кеңістігінде, бұл тарихи және геосаяси себептерге негізделген. Қазақстанның заманауи суретшілерінің еуропалық өнерді интерпретациялауы мен қайта ойлауы – аса ірі және қызықты сегмент, ол феноменологиялық көзқарасты талап етеді. Аталған көрме – тәрізді талдаудың бірінші тәжірибесі

No matter how much we convince ourselves and everybody in multipolarity of contemporary world the history of art is still generally Europe-centric, especially in post-Soviet countries, where it is associated with historic and geopolitical reasons. Interpretation and rethinking of European art by Kazakhstani artists is a large and interesting segment requiring a phenomenological approach. This exhibition is the first attempt of such analysis.

Арт проект //Что слышат ракушки?//
//Қабыршақтар нені естиді?// Арт-жобасы
//What Seashells can hear?// Art Project

Этот проект – результат творческого исследования пространства города Алматы.

Простой горожанин исполнял в этом проекте роль проводника по дорожному ему месту в городе, приводя туда художника, у которого были завязаны глаза. Известно, что до 90% информации человек получает через глаза. Это самый привычный канал восприятия мира. Что будет, если хотя бы раз попытаться воспринять мир иначе? Художники не видели это место до завершения проекта.

Они слушали, что рассказывает ведущий их проводник. На основании этого описания и собственных ощущений у художника складывается картинка, затем он делает свою работу.

Автор идеи и куратор, Гульнур Кулкыбаева, о проекте: «Это эксперимент с тем, как взгляд одного человека может отразиться на восприятии другого. Это то, какой период жизни переживал художник к моменту путешествия. И как одни звуки напоминают одному человеку одно, а другому – другое.

Мы обращаем внимание не только на пространство, но и на людей, которые окружают нас, которые являются частью этого пространства, и которые – каждый из них – сами являются огромным миром».

Бұл жоба – Алматы қаласының кеңістігін шығармашылық зерттеудің нәтижесі.

Қарапайым қала тұрғыны бұл жобада қаладағы өзіне қымбат жерлермен таныстыру жөнідегі жолсеріктің рөлін атқарды, ол жерге көзін байлаған суретшіні әкелді. Адам қабылдайтын ақпараттың 90% көз арқылы алатыны белгілі. Ол әлемді танудағы ең әйгілі арна. Әлемді басқаша тануға ұмтылса не болады екен? Суретшілер ол жерді жоба аяқталғанша көрмеген.

Олар өздерінің жолсерігінің әңгімесін ғана естіді. Жолсеріктің сипаттамасы негізінде және өздерінің сезімдері негізінде оның көз алдында сурет пайда болады, кейін ол өз еңбегін қағазға түсіреді.

Идеяның авторы мен кураторы Гүлнұр Күлкібаева жоба туралы былай дейді: «Ол бір адамның көзқарасы екінші адамның көзқарасына қалай әсер етуіне эксперимент. Ол суретшінің саяхат сәтіне өмірінің қай кезеңін кешуіне негізделген. Бір дыбыс әр адамға әртүрлі әсер етуі және түрлі оқиғаны еске түсіруі анық.

Біз назарымызды тек кеңістікке ғана емес, айналамыздағы адамдарға аударамыз, себебі олар сол кеңістіктің бір бөлігі, және олар – біздің біріміз – ең үлкен әлемнің бірі».

This project is a result of art study of Almaty space.

In this project a simple citizen plays a role of a stalker for a place in the city precious for him, he brings an artist there with artist's eyes closed. It is well known that up to 90% of information we perceive from our eyes, it is the most familiar way of perception. What would happen if we try to perceive the world in a different way for once? The artists have not seen the place until they finish the work.

They are listening to a stalker, based on these descriptions and their impressions the artists make up a picture and then the finish their work.

Gulnur Kulkybayeva, idea author and curator, on her project:

This experiment is based on how one person's vision can influence another person's perception. And it is about in what period of his life an artist lived at the moment of travel, and how some sounds remind one thing to one person, and some other – to another person.

We pay attention not only to the space but to the people surrounding us, who are part of this space, and each of whom is a big world themselves.

ARTBAT2013
ALMATY:
CITY AS
CANVAS

ARTBAT2013
ALMATY:
ҚАЛА
КЕНЕП
ТӘРІЗДІ

ARTBAT2013
ALMATY:
ГОРОД
КАК
ХОЛСТ

АРТБАТ 2013
А Л М А Т Ы :
Г О Р О Д
К А К
Х О Л С Т

ПРОЕКТЫ

ГРУППА 310 //ОТЕЦ ЯБЛОК//
СТРИТ-АРТ, 2013, РОССИЯ
GÖLA //ВОПЛЬ// СТРИТ-АРТ,
2013, ИТАЛИЯ

ТВОРЧЕСКОЕ ОБЪЕДИНЕНИЕ
«NEBULA» //Ч/Б// СМЕШАННАЯ
ТЕХНИКА, 2013, КАЗАХСТАН
SALLAMARI RANTALA & КАТЯ
СУВОРОВА //ОБЫКНОВЕННЫЕ
ГЕРОИ// ГОРОДСКАЯ

ИНТЕРВЕНЦИЯ,
2013, ФИНЛЯНДИЯ – КАЗАХСТАН

АБИЛЬСАИД АТАБЕКОВ //СЕДЛО//
СКУЛЬПТУРА, 2013, КАЗАХСТАН

САУЛЕ СУЛЕЙМЕНОВА
//ТЕНИ ПРЕДКОВ// СТРИТ-АРТ,
2013, КАЗАХСТАН

СЫРЛЫБЕК БЕКБОТАЕВ //МАКИ//
ГОРОДСКАЯ СКУЛЬПТУРА,
2013, КАЗАХСТАН

СЕРИК БУКСИКОВ //ЗОЛОТОЙ
КВАДРАТ// СТРИТ-АРТ,
2013, КАЗАХСТАН

ЛЕХА ГАРИКОВИЧ //ЗАСАДА//
СМЕШАННАЯ ТЕХНИКА, 2010, РОССИЯ

ГРУППИРОВКА «ЗИП»
//РЕЖИМНЫЙ ЛАГЕРЬ//
ИНТЕРАКТИВНАЯ ИНСТАЛЛЯЦИЯ,
2013, РОССИЯ

ВАЛЕРИЙ КАЗАС //ТРАВА//
ИНСТАЛЛЯЦИЯ, 2013, РОССИЯ

МАРИЯ КОШЕНКОВА //ТЕНЬ//
МОЗАИЧНОЕ ПАННО,
2013, РОССИЯ – ДАНИЯ

АНДРЕЙ КУЗЬКИН //1 4 12 3 18 9 16
1 – 15 8 99 3// ПЕРФОМАНС,
2009 - 2013, РОССИЯ

МИШМАШ //ПОЛОСА БЕЗ
ПРЕПЯТСТВИЙ// ИНСТАЛЛЯЦИЯ,
2013, РОССИЯ

ЛОРАН РЕЙНЕ //ВНУТРИ –
СНАРУЖИ// ИНСТАЛЛЯЦИЯ,
2013, ФРАНЦИЯ

МАРАТ САГИТ //НЕБЕСНОЕ
ЧУВСТВО// ИНСТАЛЛЯЦИЯ,
2013, КАЗАХСТАН

ЕКАТЕРИНА СИСФОНТЕС
//АРХЕТИПЫ ПОДСОЗНАНИЯ//
ИНСТАЛЛЯЦИЯ,
2013, РОССИЯ – ШВЕЦИЯ

ХАИМ СОКОЛ //ЖИВОЙ АРХИВ//
АКЦИЯ, ИНСТАЛЛЯЦИЯ,
2013, РОССИЯ

ГЕОРГИЙ ТРЯКИН –БУХАРОВ
//ПЕГАЗ// ИНСТАЛЛЯЦИЯ,
2013, КАЗАХСТАН

АНДРЕЙ УСТИНОВ //ШУМНЫЙ
СТОЛБ// ИНСТАЛЛЯЦИЯ,
2013, РОССИЯ

ЗОЯ ФАЛЬКОВА //ГОРОДСКИЕ
БАЛБАЛЫ// ИНСТАЛЛЯЦИЯ,
2013, КАЗАХСТАН

РИКАРД ФОРЕУС
//ОСВОБОДИТЕЛЬНЫЙ ПАМЯТНИК
НЕИЗВЕСТНОМУ// ИНСТАЛЛЯЦИЯ,
2013, ШВЕЦИЯ

АРЫСТАНБЕК ШАЛБАЕВ
//ТИБЕТНЕФТЬ// ИНСТАЛЛЯЦИЯ,
2013, КАЗАХСТАН

ГРУППА «КЫЗЫЛ ТРАКТОР»,
ПЕРФОМАНС,
2013, КАЗАХСТАН

ГРУППА «КЫЗЫЛ ТРАКТОР»,
ПЕРФОМАНС,
2013, КАЗАХСТАН

АРТБАТ 2013
А Л М А Т Ы :
Қ А Л А
К Е Н Е П
Т Ә Р І З Д І

ЖОБАЛАР

ТОП 310 //АЛМАНЫҢ АТАСЫ//
СТРИТ-АРТ, 2013, РЕСЕЙ

GÖLA //ЖЛУ// СТРИТ-АРТ,
2013, ИТАЛИЯ

«NEBULA» ШЫҒАРМАШЫЛЫҚ
БІРЛЕСТІГІ //А/Қ// АРАЛАС
ТЕХНИКА, 2013, ҚАЗАҚСТАН

SALLAMARI RANTALA & КАТЯ
СУВОРОВА //ҚАРАПАЙЫМ
БАТЫРЛАР// ҚАЛАЛЫҚ
ИНТЕРВЕНЦИЯЛАР,
2013, ФИНЛЯНДИЯ – ҚАЗАҚСТАН

ӨБІЛСАИД АТАБЕКОВ //ЕРТОҚЫМ//
СКУЛЬПТУРА, 2013, ҚАЗАҚСТАН

СӘУЛЕ СҮЛЕЙМЕНОВА
//БАБАЛАР КӨЛЕҢКЕСІ// СТРИТ-
АРТ, 2013, ҚАЗАҚСТАН

СЫРЛЫБЕК БЕКБОТАЕВ
//ҚЫЗҒАЛДАҚТАР// ҚАЛАЛЫҚ
СКУЛЬПТУРА, 2013, ҚАЗАҚСТАН

СЕРІК БУКСИКОВ //АЛТЫН
ШАРШЫ// СТРИТ-АРТ,
2013, ҚАЗАҚСТАН

ЛЕХА ГАРИКОВИЧ //ТОРУЫЛ// АРАЛАС
ТЕХНИКА, 2010, РЕСЕЙ

«ЗИП» ТОПТАМАСЫ
//РЕЖИМДІ ЛАГЕРЬ//
ИНТЕРАКТИВТІ ИНСТАЛЛЯЦИЯ,
2013, РЕСЕЙ

ВАЛЕРИЙ КАЗАС //ШӨП//
ИНСТАЛЛЯЦИЯ, 2013, РЕСЕЙ

МАРИЯ КОШЕНКОВА
//КӨЛЕҢКЕ// МОЗАИКАЛЫҚ ПАННО,
2013, РЕСЕЙ – ДАНИЯ

АНДРЕЙ КУЗЬКИН //1 4 12 3 18 9 16
1 – 15 8 99 3// ПЕРФОМАНС,
2009 - 2013, РЕСЕЙ

МИШМАШ //КЕДЕРГІСІЗ ЖОЛАҚ//
ИНСТАЛЛЯЦИЯ, 2013, РЕСЕЙ

ЛОРАН РЕЙНЕ //ІШІНДЕ-
СЫРТЫНДА// ИНСТАЛЛЯЦИЯ,
2013, ФРАНЦИЯ

МАРАТ САҒИТ //АСҚАҚ СЕЗІМ//
ИНСТАЛЛЯЦИЯ, 2013, ҚАЗАҚСТАН

ЕКАТЕРИНА СИСФОНТЕС
//САНА АРХЕТИПТЕРІ//
ИНСТАЛЛЯЦИЯ,
2013, РЕСЕЙ – ШВЕЦИЯ

ХАИМ СОКОЛ //ПІРІ МҰРАҒАТ//
АКЦИЯ, ИНСТАЛЛЯЦИЯ,
2013, РЕСЕЙ

ГЕОРГИЙ ТРЯКИН –БУХАРОВ
//ПЕГАЗ// ИНСТАЛЛЯЦИЯ,
2013, ҚАЗАҚСТАН

АНДРЕЙ УСТИНОВ
//ШУЛЫ БАҒАНА// ИНСТАЛЛЯЦИЯ,
2013, РЕСЕЙ

ЗОЯ ФАЛЬКОВА //ҚАЛА
БАЛБАЛДАРЫ// ИНСТАЛЛЯЦИЯ,
2013, ҚАЗАҚСТАН

РИКАРД ФОРЕУС
//БЕЛГІСІЗГЕ АЗАТТЫҚ
ЕСКЕРТКІШ// ИНСТАЛЛЯЦИЯ, 2013,
ШВЕЦИЯ

АРЫСТАНБЕК ШАЛБАЕВ
//ТИБЕТМҰНАЙ// ИНСТАЛЛЯЦИЯ,
2013, ҚАЗАҚСТАН

«ҚЫЗЫЛ ТРАКТОР» ТОБЫ ,
ПЕРФОРМАНС,
2013, ҚАЗАҚСТАН

«ҚЫЗЫЛ ТРАКТОР» ТОБЫ ,
ПЕРФОРМАНС,
2013, ҚАЗАҚСТАН

ARTBAT2013
ALMATY:

CITY AS
CANVAS

PROJECTS

GROUP 310 //FATHER OF
THE APPLES// STREET ART,
2013, RUSSIA

GÖLA //HOWL// STREET ART,
2013, ITALY

NEBULA ART GROUP//B // MIXED
MEDIA, 2013, KAZAKHSTAN

SALLAMARI RANTALA & KATYA
SUVOROVA //ORDINARY HEROES//
URBAN INTERVENTIONS,
2013, FINLAND – KAZAKHSTAN

ABILSAID ATABEKOV //THE SADDLE//
SCULPTURE, 2013, KAZAKHSTAN
SAULE SULEIMENOVA

//SHADOWS OF THE ANCESTORS//
STREET ART, 2013, KAZAKHSTAN
SYRLYBEK BEKBOTAEV //POPPIES//

URBAN SCULPTURE,
2013, KAZAKHSTAN

SERIK BUKSIKOV //GOLDEN
SQUARE// STREET ART,
2013, KAZAKHSTAN

LEKHA GARIKOVICH //AMBUSH//
MIXED MEDIA, 2010, RUSSIA

ZIP ART GROUP
//THE REGIME CAMP// INTERACTIVE
INSTALLATION, 2013, RUSSIA

VALERIY KAZAS //GRASS//
INSTALLATION, 2013, RUSSIA

MARIA KOSHENKOVA //SHADOW//
MOSAIC PANEL,
2013, RUSSIA – DENMARK

ANDREI KUZKIN //1 4 12 3 18 9 16 1
– 15 8 99 3// PERFORMANCE,
2009 - 2013, RUSSIA

MISHMASH //LANE WITHOUT
OBSTACLES// INSTALLATION,
2013, RUSSIA

LAURENT REYNÈS //INSIDE –
OUTSIDE// INSTALLATION,
2013, FRANCE

MARAT SAGIT //HEAVENLY
FEELING// INSTALLATION,
2013, KAZAKHSTAN

EKATERINA SISFONTES
//ARCHETYPES OF SUBCON-
SCIOUS// INSTALLATION,
2013, RUSSIA – SWEDEN

HAIM SOKOL //LIVING ACHIEVE//
INSTALLATION, 2013, RUSSIA

GEORGIY TRYAKIN-BUKHAROV
//PEGAZ// INSTALLATION,
2013, KAZAKHSTAN

ANDREI USTINOV //NOISE
POLE// INSTALLATION,
2013, RUSSIA

ZOYA FALKOVA //CITY
BALBALS// INSTALLATION,
2013, KAZAKHSTAN

RIKARD FÄHRAEUS
//FREEDOM MONUMENT TO THE
UNKNOWN// INSTALLATION,
2013, SWEDEN

ARYSTANBEK SHALBAYEV
//TIBETOIL// INSTALLATION,
2013, KAZAKHSTAN

KYZYL TRACKTOR ART GROUP,
PERFORMANCE,
2013, KAZAKHSTAN

KYZYL TRACKTOR ART GROUP,
PERFORMANCE,
2013, KAZAKHSTAN

КАРТА ФЕСТИВАЛЯ
ФЕСТИВАЛЬДИҢ КАРТАСЫ
FESTIVAL MAP

КОМАНДА
И
СПОНСОРЫ

КОМАНДА
ЖӘНЕ
ДЕМЕУШІЛЕР

TEAM
AND
SPONSORS

КОМАНДА
И
СПОНСОРЫ

КОМАНДА
ЖӘНЕ
ДЕМЕУШІЛЕР

TEAM
AND
SPONSORS

Авторы проекта ARTBAT FEST 2013

Куратор фестиваля – Дарья Пыркина
Председатель ОО «Евразийский культурный альянс» – Игорь Слудский
Директор проекта – Оксана Кан
Арт-директор – Владислав Слудский
Production – Нина Гуралевич
Media – Светлана Ванина
Design – Диас Мурзабеков
Дизайн каталога - Лена Позднякова
PR – Евгений Ковешников, Ольга Султанова
Координатор выставок - Татьяна Аксенова

ARTBATFEST 2013 жобасының авторлары

Фестивальдің кураторы – Дарья Пыркина
«Еуразиялық мәдени альянс» ҚБ– Игорь Слудский
Жобаның директоры – Оксана Кан
Арт-директор – Владислав Слудский
Production – Нина Гуралевич
Media – Светлана Ванина
Design – Диас Мурзабеков
Каталог дизайнеры - Лена Позднякова
PR – Евгений Ковешников, Ольга Султанова
Көрмелерді үйлестіруші - Татьяна Аксенова

ARTBAT FEST 2013 team

Festival curator – Dariya Pyrkina
Head of Eurasian Cultural Alliance Public Association – Igor Sludskiy
Project Director – Oksana Kan
Art Director – Vladislav Sludskiy
Production – Nina Guralevich
Media – Svetlana Vanina
Design – Dias Murzabekov
Catalog design- Lena Pozdnyakova
PR – Yevgeniy Koveshnikov, Olga Sultanova
Exhibitions Coordinator - Tatyana Axenova

Организатор фестиваля:
ОО «Евразийский культурный альянс» Республика Казахстан,
г. Алматы, ул. Нурмакова, 79
www.artbat.kz

Фестивальді ұйымдастырушы:
«Евразиялық мәдени альянс»
ҚБ Қазақстан Республикасы,
Алматы қ., Нұрмақов к-сі, 79
www.artbat.kz

Festival Organizer - Eurasian
Cultural Alliance Public
Association; 79 Nurmakov Str
Almaty Kazakhstan
www.artbat.kz

ФЕСТИВАЛЬ
СОВРЕМЕННОГО
ИСКУССТВА

ЗАМАНАУИ
ӨНЕР
ФЕСТИВАЛІ

CONTEMPORARY
ART
FESTIVAL

